

פסיכיאטריות

"העולם הזה" 1845, "מלחמת ה' קוש', על השלב החדש במערכה כה בין הרבנים הראשיים וטענתו של הרב עובדיה יוסף שהרב של מה גורן שומע קולות מיסתוריים.

לאור הכתבה שהתפרסמה בעניין הרב גורן, לדעתי לא תצאו ידי חובתכם הציבורית, אם לא תגישו בכנסת הצעת חוק פרטית המאפשרת לחייב כל אדם הנושא במשרה ממלכתית רמה כמו שר או רב־ראשי לעבור בדיקות פסיכיאטריות אצל מומחים, כאשר נראים בו סימנים ברורים של התרופפות נפשית, ושיאשר יהיה להעבירו ממשרתו במידה והנסיבות יחייבו זאת.

דוד כהן, ירושלים

שליט

יחיד

צינתם כי "היה זה רעיונו של גורן להדיח את הרב נסים ולהעלות במקומו את הרב עובדיה".

תרשו לי להעיר כי אתם לא מעודכנים היטב: ההסכם החשאי בין המפלגות ה"ד מערך היה כי הרב נסים יבחר מחדש לתקופה של ששה חדשים ואז הרב נסים ייאר בירת השרד עם מכונת, ואילו הספרים יישארו בלי רב ראשי, כאשר הרב עובדיה שמע זאת, הרה אפו ולכן הציג מועמדותו.

התנהגותו של הרב גורן כלפי הרב עובדיה מוכיחה (וידועה) כי מטרות אחת: לגרום לפטרותו של הרב עובדיה ואז הוא יהיה שולט יחיד בעולם הרבנות הראשית. אגב, הרב עובדיה יליד עיראק ולא מצרים.

שלמה יזרי, תל־אביב

מכות

לחייל

"העולם הזה" 1845, "מכות ל' חיילי צה"ל" על חייל שעיושן ב' קולנוע, נתפס על־ידי שוטרי מש"מ הגול, ולטענתו קיבל מהם מכות־רצח.

מה לכם כי נזעקתם? עוד לפני שבועות מספר הצגתם את מצוקתם של האזרחים אשר אינם הולכים לקולנוע מחמת ההטרדות. סוף־סוף זכינו ומשמר הגבול התלבש על כל הטיפוסים אשר הפכו את ההליכה לקולנוע לבלתי־נסבלת. ועכשיו באתם ל' ייצג את המפריעים? אם החייל החליט לעשות כאוות נפשו למרות האיסורים, ועקב כך חטף קצת מכות, אז מה בכך? נראה לי שזו הלשון

מימסד, ראה מה גרמת

אין כמעט סרט שלא זוכה לטיפול קוסמטי של הצנזור. אני שים מספר ילידי המאה שעברה קובעים לקהל שמעל גיל 21 מה מותר לו ומה אסור לו לראות, ומה מוסרי בשבילו. ארבעה־חמישה אנשים הם הממונים על מוסריות הציבור בארץ ועל פיהם ישק דבר.

ז) שחיתותם האישית של אישי הצמרת — שרים, ראשי עיריות, שוטרים בכירים, מנהלי משרדי קליטה ומשרדי שיכון. אנשים אלה סוחרים בדירות ומנצלים את המצוקה הקשה לצורך עשיית הון פרטי.

ח) הצנזורה על יבוא ספרים וחוברות מחו"ל — אסור לייבא ספרים ומחזות לישראל שלא זכו באישורו של משרד־החינוך. לעולם לא נראה בארץ את ההצגות הו כלכותה, הזקן או הסרט אני סקרנית מכיוון שלדעת משרד־החינוך הם פוגעים במוסריות הציבור.

מניסיוני האישי גיליתי שאפילו ספרים בהוצאת GROVE PRESS על מחזות וסרטים אלה אסורים בהבאה לארץ. המחזה חברים מספרים על ישו הורד לא בגלל פגיעה בי גוצרים. קיימים בישראל דברים פוגעים בנוצרים הרבה יותר מהמחזה הזה.

ט) הכנסת הפכה למפגש בובות — ההצבעות אינם נע" שות לפי מצפונם של הה"כים אלא לפי המשמעת המפלגתית. לדוגמא אביא את הד"ר שאקי מהמפלג"ל שנאלץ לפרוש כאשר הצביע בעניין עקרוני לפי מצפונו. או ה"כ שולמית אלוני ש"הועפה" לסוף רשימת המערך עקב היותה "מעוררת מהו" מות" והעובדה שהצביעה נגד המערך בעניינים עקרוניים. עקב סיבות אלו ועוד נוספות מצאתי לנכון לפנות אל העולם הזה כאל העיתון החופשי היחידי שעוד נותר בארץ. הנני מאחל לכם הצלחה בבחירות הבאות עלינו בקיץ 1973 ומוכן להשתתף כפעיל בתנועתכם במידה ותרצו בעזרת. כל טוב עלו והצלחתו ובעזרתכם נקווה שהאווירה בארץ תהיה נקייה יותר והעם בישראל מאושר יותר.

אדיעזר פישרר, שושנת הכרמל, חיפה

הנני פונה אליכם (למרות שלא הייתי מאוהדי תנועת העור לם הוה — כוח חדש) נוכח התופעות שנתגלו במימסד הישראלי בחצי השנה האחרונה. הגעתי למסקנה שהכוח הפוליטי היחידי שטרם הסתידו עורקי והמסוגל למחשבה רעננה ולנסיון לשנות את פני החברה היא תנועתכם.

א) עקב נסיגתם של המפלגות הגדולות המערך את גח"ל ושות' לסתום פיהם של המפלגות הקטנות על־ידי גזילת עורפי הקולות שלהם וצירופם כמנדטים למערך וגח"ל.

ב) עמדות הכוח שתופסות המפלגות הדתיות בניגוד לכוחם המיספרי ביישוב בארץ. שיחרור בני הישיבות מצה"ל על חש"ל בן ארצות החיילים המשרתים עקב זאת שלוש שנים. עסקני ואנשי הצמרת במפלגות אלו מחזיקים בעמדות ציבוריות וסוחטים הטבות, מעל לכוחם הממשי בציבור.

ג) כפיית חוק־ידת מלפני אלפיים שנה והמהווים עולל ב" חברה מודרנית במאה העשרים. מיעוט דתי בארץ קובע גורלם של אנשים לחיי אומללות וסבל עקב חוקי גזע טפשיים שהרי הגיון ובלתי־אנושיים. על־ידי קביעת אנשים מסויימים ל"ממז"רים" או "פסולי חיתוך", על־ידי חוקי "יבוס" אכזריים, מונעים מאנשים בארץ את האפשרות להקים משפחה. חוקים אלה מעלים ריח של חוקים מנירנברג הקובעים מיהו יהודי.

ד) נוכח העוול שהממשלה גרמה ועדיין גורמת בההלטותיה האומללות בקשר לגורל תושבי בירעם ואיקרית.

ה) הצנזורה החמורה השוררת בארץ, שאין כדוגמתה באף ארץ דמוקרטית. לא בארה"ב, לא באנגליה, דנמרק, ארצות סקנ" דינביה, צרפת, קנדה, אוסטרליה ושאר הארצות הדמוקרטיות. החופש לפרסם ביקורת על אויבי המדינה, אולם ביקורת הנמתחת על הממשלה או שריה מתכימה את המבקר בכתם בוגד איש רק"ח־שי"ח או סוכן ברי"מ. אותם עורכי עיתונים וכתבי טלוויזיה שניסו למתוח ביקורת על המימסד מצאו עצמם מחוץ לעיתון או כותלי רשות השידור.

אמנים שאינם "ממוסדים", מחזותיהם הורדו מהבמה (חנוד לוי).

1) צנזורה חמורה בקולנוע.

היחידה שחבר'ה כמוהו מכירים. אם הוא מצפנף על חוקים ונהוגים, אל יבוא ב' תלונות אם אוכפים אותם עליו. ובאשר להדגשה שהוא חייל צה"ל, מי מאיר תנו לא היה או יהיה חייל צה"ל. מאימתי המדים משמשים חסינות להתי נהגות פרועה. ההיפך הוא הנכון: כבוד המדים מחייב התנהגות למופת, ציות ל' חוק ולא הפרתו.

דבר אחד אני בטוח: החייל הוה לא יעשן יותר בקולנוע.

ולמשמר הגבול — יישר כוח, שמעון מבדוף, טבריה

שאלתה אחת

לכל השרים

הייתי רוצה לשאול את שרי ממשל' תנו: האם הנורמות שהם מייצגים בפני האזרח הישראלי הרגיל, לאחר שרשרת הפרשות האחרונה, הן דוגמה לחיקוי — כלומר: "ממני ראו וכן תעשו" כדברי אבימלך בספר שופטים או ש: מותר לחפור ולמכור עתיקות ללא ריי שיון רק אם שר־הביטחון עושה זאת? מותר למכור דולרים בשוק השחור רק אם משרד־האוצר עושה זאת?

"גח"ל, עבודה, הכל אותו דבר. תלוי מי יתן לי ג'יב יותר בכיר." אלוף (מיל.) ז' קטן עמיקם פרח, תל־אביב

עמיקם פרח, עלי בבא והגולס מפראג

יצר המסעות

של זקני ציון

אינני יודעת אם קיים עוד עם בעולם שיצר הנודדים כה טבוע בדמו כמו אצלנו. בהקשר לזה זכור לי מימי ילדותי שיר גלותי באידיש וכותרתו: עם מקל הנודר דים ביד ללא וללא מולדת.

אולם אנו כבר ברוך השם יושבים על אדמתנו ובכל זאת ליבנו נמשך תמיד למסעות ויצר הנודדים מקונן בליבותינו. והראייה: מאז קום המדינה מבקרים שליחינו בעולם הרחב ועוסקים שמה — לאלוהים פתרונות במה. יהודים יראי שמים נשלחים לשמירה על הכשרות בחו"ל פן לא תטמא רחמנא ליצלן בין הגויים, מג' ביות שונות וסחם מסעות שנור למיניהם. אולם לקום ולצאת מארצנו שטופת ה' שמש בחורף לארצות הקור ובגיל מופלג על מנת להביע תנחומים ולקפץ לרבי מ' ליובאביץ בדרך, או לצאת בעל כור' הם של ראשי ממשלות למדינות, כאור' חים לא רצויים ולהקים על רגליהם מ־טרות של המדינות הללו על־מנת לפזר הפגנות שכוונו נגדם, לזה צריכים באמת דם והעזה!

בברכת שחרור, עידו איזן, קיראון

ומותר לשלם שוחד רק אם משרד־החוק מאשר זאת?

יגאל מרום, רמת־גן

מישאל

רחוב

ערכתי זה עתה מישאל־רחוב בשאלה החשובה: "למי תיתן את קולך בבחירות לכנסת השישית". והרי לקט תשובות שקיבלתי:

"למפלגת העבודה, זה ברור. רק ה' מפלגה הזו מייצגת אותנו באופן מושלם." עלי בבא וארבעים השודדים

"רק למפלגת העבודה. אתמול הייתי במטה המפלגה, והרגשתי כמו בבית." תרח מתושלח

"למפלגת העבודה רבותי, לא אשכח את היום בו ביקרתי בכנסת, וראיתי את אחי היושבים במזנון, ומכריעים את גורל המדינה.

הגולם מפראג

"גח"ל. כדאי להצביע בעד מפלגה שיש בה כליכך הרבה רהיטים." יוסף הנגר

קדימה! בשיער ארוך!

המישרה: לשרת את המימסד, ולא את האנשים. לדכא התפרצויות המאה

"העולם הזה" 1844, "במדוי' נה — מישרה — שתוק טמ' בל' על רויפתם של שוטרי תל־אביב אחרי צעירים ארוכי שיער.

איזן עידו

חוקים ברברים

גידול שיער הוא מעשה פוליטי! זהו אות למרד. "לאן שאנו הולכים, שעי' רנו מראה לאנשים מה דעתנו בעניין ויאט־נאם, וואלס, התפרעויות בקמפוסים, סמים, סמים. אנו פירסומות טלוויזיה חיות של המהפכה. אנו כרוות מהל' כות" (ג'רי רובין). גידול שיער ארוך מקביל לקיצוץ שיער על־ידי בנות. זהו שיחרור טוטאלי ממוסכמות החבר'ה המעופשות בענייני מין ויופי. זוהי תרבות־נגד, אלטרנטיבה לחברה, ה' מכריחה את המרובעים הבאים במגע איתה לעשות את חשבון־הנפש שלהם. לכן גם נרדפו ארוכי־השיער על־ידי המימסד. זה שנים שארוכי־שיער נער צרים בעקביות על־ידי המישרה, ל' אור היום ובמשך. עדיף תמיד בעל מראה מור כללי.

זהו, למעשה, תפקידה האמיתי של